

[Pia Christmas-Møller]

men er det nu ikke for meget? En smule må vel gives til de partier, der har hjulpet os med at skaffe flertal, og en smule må vel også levnes til de stærke kræfter, der har båret et stort læs i eksporten og på arbejdsmarkedsområdet.

Så jeg noterer og kvitterer, men synes måske, det er for meget.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg forstod ikke helt fru Pia Christmas-Møllers indlæg her. Jeg forstår det slet ikke, fordi det, der er den fatale grundlæggende balancefejl i den økonomiske politik i Danmark gennem de sidste 4 år, er, at vi netop ikke har fundet balancen mellem en bestandig forbedring af betalingsbalancens stilling i forhold til udlandet og en bestandig fremdrift i økonomien.

Som en klog gammel, desværre nu afdød departementschef i Finansministeriet engang sagde: Kunsten er ikke – jeg skal ikke forklejn resultatet – men kunsten er ikke at opnå overskud på sin betalingsbalance, kunsten er at gøre det på så højt et aktivitetsniveau og så højt et beskæftigelsesniveau som overhovedet muligt. Deri består den reelle afgørende økonomisk-politiske udfordring, og det er altså ikke løst, fru Pia Christmas Møller. Det er ikke heller bragt ind på en vækstvej, som er tilstrækkelig troværdig til, at vi kan tro på, at vi kan få tilvejebragt disse 100.000 arbejdspladser på en holdbar måde, sådan som det er blevet sagt.

Jeg synes stadig væk, der mangler sammenhæng mellem en vedvarende betalingsbalanceudvikling og samtidig et højt væksthiveau. Det er den afgørende udfordring, vi skal skrue midlerne sammen til, og det synes jeg vi mangler en argumentation for.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

I 1982 var samtlige områder inden for dansk økonomi i ubalance. Beskæftigelsen var i ubalance, det samme var betalingsbalancen. Det er i dag lykkedes at få overskud på betalingsbalancen, uden at arbejdsløshedsproblemet er vokset tilsvarende. Det er dog noget.

I 1982 havde vi både underskud på betalingsbalancen og en lige så høj forholdsmæssig ledighed, som vi har i dag. Det er en afgørende

forskel, fordi et overskud på betalingsbalancen er en forudsætning for, at vi kan løse beskæftigelsesproblemerne.

Men vi erkender, at vi stadig væk mangler at få løst beskæftigelsesproblemet. Det er det, vi håber denne debat kan medvirke til. Og jeg håber, Socialdemokratiet på et eller andet tidspunkt vil komme med nogle åbninger, give os nogle bud på, hvad Socialdemokratiet er parat til at komme med i forbindelse med de kommende forhandlinger. Jeg savner klare meldinger fra Socialdemokratiet.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Nyrup Rasmussen har ordet for en kort bemærkning, og så nærmer vi os nok afslutningen på de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg vil råde fru Pia Christmas-Møller til at læse den stillede dagsorden, som jeg har læst op her fra talerstolen for ikke så længe siden. Deri er angivet, hvordan man forøger beskæftigelsen på en holdbar måde, og jeg kan love fru Pia Christmas-Møller, at der også bag denne dagsorden er fremlagt finansieringsforslag, der er holdbare og seriøse, og som får samfundsøkonomien til at hænge sammen.

Jeg har udbygget et af forslagene omkring jobrotation og efteruddannelse, og et andet forslag har været omtalt omhyggeligt, nemlig fremrykning af offentlige investeringer og miljøinvesteringer.

Oprigtig talt, forholder det sig i virkeligheden ikke omvendt ligesom i dagpengediskussionen, fru Pia Christmas-Møller? Hvornår får vi en tilstrækkelig gennemarbejdet dokumentation for, at der er fremlagt holdbare midler til at forøge beskæftigelsen så meget, som jeg forstår er regeringens ambitionsniveau? Det er nok dér, vi mangler konkrete udspil endnu.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Pia Christmas-Møller har ordet, og det er for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):